

■ İsmayıl İmanzadə

30 aprel 2016

WWW.KASPI.AZ

Ucal bayrağım, ucal
Sən yurdumun şərəfli
Tarixindən halısan.
Babəkin, Xətəinin
Qatlanmayan qolusan.
Anam Azərbaycanın
Azadlıq simvolusan, -
Ucal bayrağım, ucal!

Ötüb-keç Savalandan,
Murovdan, Şah dağından.
Qoy ellər xəbər tutsun
Sənin zəfər çağından.
Dünyamıza xəbər ver
Şəhid ucalığından, -
Ucal bayrağım, ucal!

Üç rəngin - üç hikmətin,
Ay-ulduz nişanlısan.
Yenilməz vüqarın var,
Şöhrətlişən, şanlısan.
Həyatın özü kimi
Sən həmişə canlısan, -
Ucal bayrağım, ucal!

Ucal, düşmənin üstümə
Ayaq açmasın bir də.
Yayılsın haqq səsimiz
Hər yana pərdə-pərdə.
Sabahımdan söhbət aç
Ən ali kürsülərdə, -
Ucal bayrağım, ucal!
Yollar üzünə açıq,
Ucalt məğrur səsin.
Alqışlayaq dünyaya
Sığmayan həvəsini.
Gəl birlikdə oxuyaq
Azadlıq nəğməsinə, -
Ucal bayrağım, ucal,
Ucal bayrağım, ucal!

KAMAN DİLƏ GƏLİR...

(Habil Əliyevi dinləyərkən)

Kaman dilə gəlir, kaman inləyir
Qanadı qırılan körpə quş kimi.
İllər od püskürür, zaman inləyir
Nəmli kirpiklərdən düşən yaş kimi.

Simlər dil açıdıqca elə bil bu an,
Donmuş əsrlərin ürəyi vurur.
İldırım nərəli, şimşək qılınclı
Şahlar, sərkərdələr üz-üzə durur.

Koroğlu, Dəlilər, Qırat, Çənlibel
Keçir göz önündən hey dəstə-dəstə.
Qılincin sıyrıb Tomris elə bil
Kirin dayanıbdı başının üstə.

Kaman susarmı heç deyən, bir kərə
Onun səsi qaynar, hikməti dərin.
Barmaqlar adların yazır simlərə,
Babam Səttarxanın, nənəm Həcərin.

Kaman dilə gəlir alışıq qan da,
Xəyalım göylərdən aşağı enir.
Elə bil Habilin barmaqlarında
"Qatar" yola çıxır, "Çahargah" dinir.

Gözümün önündə əriyən anlar
Qarıxır bir çeşmə zümzüməsinə.
Kaman dilə gəlir yağır soyuq qar
Duma harayına, kəklik səsinə

Çal qardaş, ellərdən gəlsin sorağın,
Nə aqıl unudar, nə nadan səni.
Hər könül mülkündə yanır çırağın,
Xoşbəxt xəلق eləyib Yaradan səni.

ŞAİR

Sevgisi qəlbi coşduran,
Gəlini-qızı çaşdıran.
Baxışı göz qamaşdıran, -
Yetənə vurulan şair.

Tüstülənər hər yaşında,
Tapar dilini daşın da.
Bir qəfil söz savaşında
Düyməsi qırılan şair.

Gizlətməz başını qında,
Bənd alan deyil heç yanda.
Tək birçə göz qırpımında
Bulanıb durulan şair.

Qədrini bilməyir naşı,
Qəzəbi də ər savaşı.
Nadanla getsə yanaşı
Usanıb yorulan şair.

Ömrü-günü verməz bada,
Ağzı sözlə gələr dada.
Sınmayır dar ayaqda da,
İçindən qırılan şair.

QAPI ARXASINDA DAYANAN UŞAQ

Qapı arxasında dayanma belə,
Öyrəşmə indidən bu "get-gəllərə".
Bəlkə ağlın kəsmir, uşaqsan hələ
Bəxtini tapşıрма özgə əllərə.

Görünən o yollar üzünə açıq,
Səndən uzaqdadır hələ ehtiyac.
Qısılma səbrinə, dur ortaya çıx,
Bağlı qapıları öz əlinlə aç.

Üzdən tanıyırsan nisgili-qəmi,
Qayğılar çiyində ağır yük deyil.
Atdığıın xırdaca addımlar kimi
Hələ istəyin də çox böyük deyil.

İndidən qürurun qalmasın qında,
Ətəkdən tutmağa çalışma, uşaq.
Bir meşin sifətli qapı dalında
Boynunu bükməyə alışma, uşaq.

Yoxuşu qalxmağı gəl sanma asan,
Yorulsan qolundan tutan tapılar.
Ağılla-kamalla əgər ucalsan
Açılar üzünə bağlı qapılar.

Getdiyin yollarda batmasın səsin,
Mayası yoxdursa göyərərmi dən?
Çalış ki, üstünə kölgə düşməsin,
Özünə arxalan, özünə güvən...

Qapı arxasında dayanma, uşaq,
Yüyürüb qoşulma əsən yellərə.
Deyilən hər sözə inanma, uşaq,
Vermə taleyini özgə əllərə.

GƏLDİM GÖRÜŞÜNƏ

(Anamın xatirəsinə)

Axdı gözlərimdən yaş narın-narın,
Həsrətin qəlbimdə yenə dil açdı.
Gəldim görüşünə... qərib məzarın
Sənin əvəzindən üstümə qaçdı.

Şəklinə göz dikdim yana-yana mən,
Halıma acıdı burda sükut da.
Bilirəm, çağırısam dinən deyilsən,
Yuxuya getmisən qara tabutda.

Yalandan deyimmi hələ bir az döz,
Daha kəsilibdir hər bəndin-bərən.
İçimdən əsən yel səni üşütməz,
Nə açıq qapın var, nə də pəncərəm.

Yanıb külə döndü şirin diləklər,
Nə yerdən qalxırsan, nə səsin gəlir.

Qəbrinin üstündə bitən çiçəklər
Titrədi... dedim bəs, nəfəsin gəlir...

Zülmətin qırılan səsimi udur,
İstərəm avazım ruhuna yetsin.
Göz yaşım bir ovuc qəm toxumudur,
Qoy səpim qəbrinin üstünə bitsin.

TƏBİƏTİN TÖHFƏSİ

Sevgi də, nifrət də yerli-yerində,
Hər acı kəlmənin kökü dərinə.
Yaxşı adamların əməllərində, -
Əzəldən saflığın var iştiratı.

Dünyadan köç edir əyri də, düz də
Bir ömrün sorağı naxışda, izdə.
Adətdir, - nədənsə olmur hər üzdə, -
Həya közərtisi, ar iştiratı.

Əsən meh çəmənin nəfəsidirmi,
Şələlə dağların həvəsidirmi?
Ana təbiətin töhfəsidirmi, -
Çeşmə duruluğu, qar iştiratı?..

ELƏMİ...

Sevdaı ürəyimdə
Söndü yandırdığın şam.
İndi yox, bir zamanlar
Deyəsən, səhər-axşam
Başına dolandığın,
Çaşıb Tanrı sandığın
İsti od-ocaq idim,-
Eləmi?

Bu sevdanın sızlayan
Kökləri çox dərinə.
Sonradan anladım ki,
Sənin nəzərlərində
Alınıb-satılması,
Nə vaxtsa atılması
Köhnə oyuncaq idim, -
Eləmi?

Baxışlarım meh kimi
Dolaşanda saçında,
Sən elə bilirdin ki,
Barmağının ucunda
Yel əsdikcə titrəyən,
Varlığına baş əyən
Solğun bir saçaq idim, -
Eləmi?

Gözdən, könüldən uzaq
Xəlvəti yer sandığın,
Çətinə düşən kimi
Qaçıb daldalandığın
Qəlbə zülmətə döndün,
Və zərrə-zərrə söndün
Mən səninçün xəlvəti
Künc idim, bucaq idim, -
Eləmi?..

TAPILMAZ

Gəzdimi kiminsə adı dilində,
Bir əlin sığalı varmı telində?
Ən gözəl, ən incə qızda, gəlinə
Səndəki gül çöhrə, bədən tapılmaz.

Fərqi nə vardınmı soyuq, isti nə
Sənin gözəlliyin durdu qəsdinə.
Baxışlar od səpər hərdən üstünə,
Sindəni nişangah nədən tapılmaz?

İnadın rahatlıq qazandımı, de
Sevgisiz yaşamaq asandımı, de?
Nazını çəkənlər usandımı de,
Ta sənə yanaşı gedən tapılmaz.

Hər kəlmə dilində bir daddı, tamdı
Görən, dəli könlüm səndən nə umdu?
Sinəni xışa həsrət kövşəndi, tumdu
Nə belə xam torpaq, nə dən tapılmaz.